

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 30 marca 2020 r. – Rad Service Srl Unipersonale i in. / Del Debbio SpA i in.**

(Sprawa C-210/20)

(2020/C 279/38)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Rad Service Srl Unipersonale, Cosmo Ambiente Srl, Cosmo Scavi Srl

Strona pozwana, Druga strona postępowania: Del Debbio SpA, Gruppo Sei Srl, Ciclat Val di Cecina Soc. Coop., Daf Costruzioni Stradali Srl jako agent tymczasowego zgrupowania przedsiębiorstw (Raggruppamento Temporaneo di Imprese, R.T.I.) utworzonego ze spółkami GARC SpA i Edil Moter Srl

Pytania prejudycjalne

Czy art. 63 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24 z dnia 26 lutego 2014 r. ⁽¹⁾.. dotyczący polegania na zdolności innego podmiotu, wraz z zasadami swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, o których mowa w art. 49 i 56 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), stoi na przeszkodzie stosowaniu włoskich przepisów prawnych w zakresie polegania na zdolności innego podmiotu i wykluczania wykonawców z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, zawartych w art. 89 ust. 1 zdanie czwarte kodeksu zamówień publicznych, przyjętych na mocy dekretu ustawodawczego nr 50 z dnia 18 kwietnia 2016 r., zgodnie z którymi w przypadku nieprawdziwych oświadczeń złożonych przez przedsiębiorstwo pomocnicze na temat istnienia prawomocnych wyroków skazujących w postępowaniu karnym, mogących potencjalnie świadczyć o popełnieniu poważnego wykroczenia zawodowego, instytucja zamawiająca musi zawsze wykluczyć wykonawcę z udziału w przetargu, nie wymagając od niego wskazania innego odpowiedniego przedsiębiorstwa pomocniczego, które zastąpiłoby to pierwsze, ani nie zezwalając mu na takie wskazanie, co dopuszcza się w innych przypadkach, kiedy podmioty, na których zdolności wykonawca zamierza polegać nie spełniają stosownego kryterium zdolności lub w odniesieniu do których istnieją obowiązkowe podstawy wykluczenia?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht
Wiesbaden (Niemcy) w dniu 19 maja 2020 r. – JV / Bundesrepublik Deutschland**

(Sprawa C-215/20)

(2020/C 279/39)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: JV

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywa (UE) 2016/681 ⁽¹⁾ (zwana dalej „dyrektywą 2016/681”), zgodnie z którą przewoźnicy lotniczy przekazują kompleksowe dane dotyczące bez wyjątku wszystkich pasażerów do ustanowionych lub wyznaczonych jednostek do spraw informacji o pasażerach (JIP), gdzie dane te bez konkretnej potrzeby są wykorzystywane do zautomatyzowanego porównania z bazami danych i wzorami, a następnie zatrzymywane przez okres 5 lat, jest – przy uwzględnieniu celu tej dyrektywy i wymogów określoności oraz proporcjonalności – zgodna z Kartą prawa podstawowych Unii Europejskiej (zwaną dalej „kartą praw podstawowych”), w szczególności art. 7, 8 i 52 tej karty?

2) W szczególności:

- a) Czy art. 3 pkt 9 dyrektywy 2016/681 w związku z załącznikiem II do tej dyrektywy w zakresie, w jakim regulują, iż pojęcie „poważnej przestępczości” w rozumieniu dyrektywy 2016/681 oznacza przestępstwa wymienione w załączniku II do tej dyrektywy, które na mocy prawa krajowego państwa członkowskiego podlegają karze pozbawienia wolności lub środkowi zabezpieczającemu polegającemu na pozbawieniu wolności o maksymalnym wymiarze co najmniej trzech lat, jest z uwzględnieniem wymogów wystarczającej określoności i proporcjonalności zgodny z art. 7 i 8 karty?
  - b) Czy podlegające przekazywaniu dane dotyczące przelotu pasażera (zwane dalej „danymi PNR”) w zakresie, w jakim dotyczą imienia i nazwiska (imion i nazwisk) (art. 8 ust. 1 zdanie pierwsze w związku z pkt 4 załącznika I do dyrektywy 2016/681), programów lojalnościowych (art. 8 ust. 1 zdanie pierwsze w związku z pkt 8 załącznika I do dyrektywy 2016/681) oraz wpisów uwag ogólnych w wolnym polu tekstowym (art. 8 ust. 1 zdanie pierwsze w związku z pkt 12 załącznika I do dyrektywy 2016/681), są na tyle wystarczająco określone, żeby usprawiedliwić ingerencję w prawa przewidziane w art. 7 i 8 karty praw podstawowych?
  - c) Czy zgodne z art. 7 i 8 karty praw podstawowych oraz celem dyrektywy 2016/681 jest to, że poza danymi dotyczącymi pasażerów zbierane są także dane podmiotów trzecich, np. biur podróży/agencji turystycznych (pkt 9 załącznika I do dyrektywy 2016/681), opiekunów osób małoletnich (pkt 12 załącznika I do dyrektywy 2016/681) i innych podróżnych wymienionych w PNR (pkt 17 załącznika I do dyrektywy 2016/681)?
  - d) Czy dyrektywa 2016/681 w zakresie, w jakim zgodnie z jej przepisami przekazywane, przetwarzane i zatrzymywane są dane PNR pasażerów małoletnich, jest zgodna z art. 7, 8 i 24 karty praw podstawowych?
  - e) Czy art. 8 ust. 2 dyrektywy 2016/681 w związku z pkt 18 załącznika I do dyrektywy 2016/681, zgodnie z którym dane API podlegają przekazaniu przez przewoźnika lotniczego do JIP w państwie członkowskim także wtedy, gdy są identyczne z danymi PNR, jest, przy uwzględnieniu zasady minimalizacji danych, zgodny z art. 8 i 52 karty praw podstawowych?
  - f) Czy art. 6 ust. 4 dyrektywy 2016/681 jako podstawa prawna dla określenia kryteriów, według których porównywane są dane (tzw. wzorów), stanowi wystarczającą podstawę prawną przewidzianą ustawą w rozumieniu art. 8 ust. 2 i art. 52 karty praw podstawowych oraz art. 16 ust. 2 TFUE?
  - g) Czy art. 12 dyrektywy 2016/681 ogranicza ingerencję w art. 7 i 8 karty praw podstawowych do tego, co jest absolutnie konieczne, skoro przekazywane dane są przechowywane przez JIP w państwach członkowskich przez pięć lat?
  - h) Czy depersonalizacja na podstawie art. 12 ust. 2 dyrektywy 2016/681 prowadzi do zmniejszenia ilości danych osobowych do poziomu wymaganego na podstawie art. 8 i 52 karty praw podstawowych, skoro w jej przypadku chodzi o nic innego, jak tylko o możliwość do odwrócenia w każdym czasie pseudonimizację?
  - i) Czy art. 7, 8 i 47 karty praw podstawowych należy interpretować w ten sposób, że wymagają one, by pasażerowie, których dane zostały ponownie ujawnione w trakcie przetwarzania danych PNR (art. 12 ust. 3 dyrektywy 2016/681), zostali o tym poinformowani i w ten sposób uzyskali możliwość poddania ujawnienia danych kontroli sądowej?
- 3) Czy art. 11 dyrektywy 2016/681 w zakresie, w jakim pozwala na przekazywanie danych PNR państwom trzecim, które nie zapewniają odpowiedniego poziomu ochrony danych, jest zgodny z art. 7 i 8 karty praw podstawowych?
- 4) Czy art. 6 ust. 4 zdanie czwarte dyrektywy 2016/681 zapewnia wystarczającą ochronę przed przetwarzaniem szczególnych kategorii danych osobowych w rozumieniu art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/679 (²) z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1; zwanego dalej „RODO”) i art. 10 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/680 (³) z dnia 27 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłającej decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. 2016, L 119, s. 1; zwanej dalej „dyrektywą 2016/680”), w sytuacji gdy w wolnym polu tekstowym „Uwagi ogólne” (pkt 12 załącznika I do dyrektywy 2016/681) mogą zostać wpisane przykładowo informacje o preferencjach dotyczących posiłków, które pozwalają na wyciągnięcie wniosków dotyczących takich szczególnych kategorii danych osobowych?

5) Czy w zgodzie z art. 13 RODO pozostaje sytuacja, w której pasażerowie są informowani przez przewoźnika lotniczego na jego stronie internetowej wyłącznie o krajowej ustawie transponującej dyrektywę {tu: Gesetz über die Verarbeitung von Fluggastdaten zur Umsetzung der Richtlinie (EU) 2016/681 (Fluggastdatengesetz – FlugDaG) [ustawa o przetwarzaniu danych dotyczących przelotu pasażera w celu transpozycji dyrektywy (UE) 2016/681 (ustawa o danych dotyczących przelotu pasażera)] z dnia 6 czerwca 2017 r., BGBl. I s. 1484, zwana dalej „FlugDaG”)?

- (¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/681 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie wykorzystywania danych dotyczących przelotu pasażera (danych PNR) w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i poważnej przestępczości, ich wykrywania, prowadzenia postępowań przygotowawczych w ich sprawie i ich ścigania (Dz.U. 2016, L 119, s. 132).
- (²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).
- (³) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/680 z dnia 27 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. 2016, L 119, s. 89).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg
(Niemcy) w dniu 7 maja 2020 r. – C.E. Roeper GmbH / Hauptzollamt Hamburg**

(Sprawa C-216/20)

(2020/C 279/40)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: C.E. Roeper GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy noty wyjaśniające do podpozycji 1521 9099 (¹) Nomenklatury Scalonej (²) znajdują zastosowanie w zakresie, w jakim posługują się wyrażeniem „wytapiany”?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy pojęcie „surowy” w rozumieniu podpozycji 1521 9091 Nomenklatury Scalonej należy interpretować w ten sposób, że wosk pszczeli, który został wytopiony w kraju wywozu i z którego w trakcie wytapiania zostały mechanicznie usunięte materiały obce, przy czym materiały obce nadal pozostają w tym wosku, należy klasyfikować do tej podpozycji?

(¹) Noty wyjaśniające do Nomenklatury Scalonej Unii Europejskiej (Dz.U. 2019, C 119, s. 1)

(²) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. 1987, L 256, s. 1) w brzmieniu rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1776 z dnia 9 października 2019 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. 2019, L 280, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Ufficio del Giudice di Pace di
Lanciano (Włochy) w dniu 28 maja 2020 r. – XX / OO**

(Sprawa C-220/20)

(2020/C 279/41)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Ufficio del Giudice di Pace di Lanciano